

Her seçimden önce böyle oluyor. Önce iktidarı eline geçirmiş olan partinin içinde tam bir uyumsuzluk görüntüsü ortaya çıkıyor. Partinin önde gelenleri birbirlerine demediklerini bırakmıyorlar. Bunu partinin eline geçirdiği iktidarı muhafaza etmesi için canla başla çalışanlar izliyor. Bunlar da görünüşe bakarsan iktidar partisinin politikalarını yerden yere vuruyorlar ve tabii ki yanıtlarını alıyorlar.

Gösterilerin en hoşlarından biri de şöyle geliyor: Evimizin asi kızı rolündeki iş dünyasının temsilcisi, şımarıkça çıkış yapıyor. Ailenin büyükbabası, onu tatlı sert bir üslupla azarlıyor. Duyarlı sosyal demokrat erkek kardeş, asi kıza arka çıkıyor. Amcalar, teyzeler ve komşular rolündeki diğer aktörler de devreye giriyor. Felandı. Filandı. Lakin, iş dünyasının önde gelenlerinin takipçisi olduğu yasal düzenlemelerin ve uygulamaların titizlikle sürdürüldüğünü fark ettiğinde, “Dertleri ne?” diye düşünmeden edemiyorsun.

Hem “merkez medya” hem de “yandaş medya” diye adlandırılan basın organları ve “cemaat” diye “tarikat” diye adlandırılan ticari-siyasal-istihbarati örgütlenmeler de kervana vakit kaybetmeden ekleniyor. Bir yandan iktidar partisi üyelerine bir yandan birbirlerine karşı veriyorlar veriştiriyorlar. Çıkarları birbirlerine bağlı bu tuzu kuruların, “Dertleri ne?” diye düşünmeden edemiyorsun.

Millet açık iradesini aksi yönde göstermiş olmasına karşın ellerinde kuklaya dönmüş kişilerin envai çeşit gayri demokratik propaganda yöntemi ve sayım hilesi kullanılarak iktidara taşınmasında maddi ve manevi ayırabildikleri tüm olanakları seferber eden uluslararası aktörler de seçtirdiklerine karşı saf tutmaktan geri durmuyorlar. Görsen, kendi adamlarını iktidardan etmek için can hıraş çalışıyorlar. Lakin Türkiye uluslararası alanda ödün üzerine ödün vermek durumunda kalırken bunlara karşıymış gibi görünenlerin kazandıkça kazandığını fark ettiğinde, “Dertleri ne?” diye düşünmeden edemiyorsun.

Uz atmaya gerek yok, çıkarlarıyla birbirlerine bağlı olanlar kavgalıymış gibi bir görüntü ortaya çıkıyor. Seçim öncesi pazarlıklar sürüyor desen onlar böyle kamuya yansımaz; yansıdığına pazarlık olmaz. Seçimden bir süre önce tüm dostları bunlara düşmanmış gibi

olurken kendi aralarında da birbirlerine düşmanmış gibi bir davranış içine giriyorlar.

Seçmen de kime karşı olsa düşmanının düşmanını bunlar arasında bulduğunu sanabiliyor. 'Amerika' dediği her neyse ona karşı olduğunda hemen 'Amerika'nın 'üzerini çizdiği' o partiyi ya da partiliyi desteklemek geliyor içinden. Servetlerine durmaksızın servet katan zenginlere gıcıkça onlara karşı mücadele veren o partiyi desteklemek geliyor içinden. Daha ötesi o partideki birilerine karşıysa bizzat o parti içinde ona karşı mücadele edenleri desteklemek için o partiyi güçlendirmek geliyor içinden.

Sonuç ortada... Parti diye bir şey yok, 'parti' denilen artık bir parti müsvettesi bile olamıyor. Devletin tutarlı yasal düzeni tamamen ortadan kalktı, geriye birbirine uymaz hukuki pratiklerin kaotik birliği kaldı. Zaten var mı yok mu diye tartışılıyordu; artık "demokrasi" diye bir şey de kalmadı, sonunda eline geçirdiği yetkileri kural tanımadan keyfi olarak kullananlardan birini ötekilerden biraz daha fazla beğendi diye hiçbirine "bunlar beni temsil etmiyorlar" diye sesini çıkarmayan bir insan güruhu olduk.

"Ne yapacağız o halde?" diye sorarsan; önce kendimize dürüst olacağız. Cumhuriyet olduğu yerde sapa sağlam duruyor. İmha edilen demokrasidir. Bu demokratik olmayan, serbest olmayan koşullarda aşkımıza canı gönülden sarılıp işimizi yürütmeye çalışırken şimdi önde gelen aktörler olan siyasal partilere dayalı siyaseti terk edip demokrasi savaşımına emek ve yürek koymak gerekmez mi?